

7

A CO JIRKA ?
26. března 1986

Z KORESPONDENCE

Liebe Šimsa's !

Ein recht frohes und gesegnetes, ganz im Zeichen der Freude über die Auferstehung unseres Herrn stehendes Osterfest wünschen Ihnen, verbunden mit allen guten Wünschen für beste Gesundheit sowie ein paar erholsamen und sonnigen Stunden zu den Feiertagen.

Ihre Angelika, Constanze + Matthias Müller

Wir hoffen Ihnen geht es gut und Sie sind alle gesund. Wir fahren für 8 Tage nach Rumänien zur Hochzeit, am 9.4. um 11 50 Uhr sind wir in Brno auf dem Bahnhof (Balt-Orient) vielleicht klappt es mit einem Wiedersehen, wir würden uns freuen. Herzlichst, d.O.

+++

Brugg, 16. März 1986

Liebe Familie Šimsa,

mit grosser Freude danke ich für Ihren Brief vom Januar und hoffe, dass es Jiří und den beiden Ur-Grossmüttern wieder besser geht. Von Herzen wünsche ~~Z/M~~ ich Ihnen allen gesegnete frohe Osterzeit und sende herzliche Grüsse

Ihre Nelly Eichenberger

+++

März 1986

Liebe Freunde !

Zum nächsten Osterfest wünschen wir Ihnen viel Freude und Frieden, auch Seine Hute immerher!

Wir verbleiben in Gedanken und Gebet bei Ihnen allen in CSSR.

Hertlichst - Familie Cl.E.Guignard - Genf

+++

Havlíčkův Brod, velikonoce '86

S přáním, aby Vás i obnovená krása jarní přírody potěšovala. jistotnou pravdou velikonočního poselství o odpuštění a věčném životě, pro obětující se lásku Pána Jezukrista,

Vás všechny, vzácní a milí přátelé, srdečně pozdravuje a vzpomíná
Marie Hofmanová

+++

Z DOPISU BOŽENY KOMÁRKOVÉ Jiřímu Šimsovi

"... Všichni hledíme s údivem na tuto proměnu synů a vnuků generací, které pod Masarykovým vlivem, v němž pokračovali i učitelé generace mé a po ní Vašich otců, se rozhodly pro abstinenci ne jako ctnost samu o sobě, aby jí imponovali druhým, ale přirozený předpoklad fyzického i duševního zdraví pro plodný život. Nešli o žádnou nedávno objevenou moudrost, ale o prastarou zásadu formulovanou později Platonem "být si nejší sám sebe", t.j. ovládat instinkty skrze vůli a ducha k důstojnému člověčenství. Sábeyýchova k takové vůli byla programem všech mládežnických hnutí, které od poloviny minulého století vznikaly. Kromě Masarykova působení na akademickou mládež ji lidově, spojenou s tělovýchovou, prováděl Sokol, později daleko radikálnější Skaut, Obrodné hnutí studentské let dvacátých, jehož odnoží byla také YMCA a AY, a jako samozřejmost patřila i od sdružení evangelické mládeže, kde byl puřitanismus se samozřejmou součástí tradičního dědictví od doby předbělohorských Bratří. Opakují: nikdy nešlo o zákonitou askesi "ctnostných" proti špatným, ale o kázeň jako výraz svobody ducha k aktivnímu naplnění života.

Také jsme o tom několikrát mluvili, ale tvářil ses spíše unuděně než vnímavě. Na můj přímý dotaz jsi odpověděl, že Ty a Tvoji přátelé nechápete křesťanství ve smyslu farizea, který děkoval Bohu, že je lepší než ostatní, ale jako solidaritu s druhými. Bylo by to sympatické, kdyby Ti samotnému bylo jasno, co solidarita znamená. Ježíšova solidarita s hříšníky nebyla v tom, že přijal jejich způsob života, ale protože byl od něho svobozen a ukazoval jinou cestu. Odvážil se svého úkolu až by

zralým mužem, a přemožením těžkých pokušení našel pravou cestu, jak být zajedno s Otcem, a v něm být zajedno s druhými. Ve Tvém věku v nedostatku zkušenosti o životě člověk nejspíše klamává sám sebe. A tak nepochopení skutečné solidarity Tě přivedlo k tomu, že Tvou největší potřebou se nyní stala Tvá vlastní záchrana. To je Tvá nynější tragédie. Musíš ji překonat. Je to úkol, který jsi před sebou postaven. Je kolem Tebe mnoho solidarity ochotné Ti k tomu pomoci. Jsou to na prvním místě lékaři, znají své věci a jsi v léčebně dobré pověsti, odkud se většina pacientů vrací do normálního života. ...

... Ovšem být spolutvůrcem svého uzdravení vyžaduje daleko více, totiž závazné rozhodnutí sobě samému, že se už nedotkneš alkoholu. Prof. Š. mi právě v souvislosti s Tvým případem vyprávěl podobný o chlapci ještě nezletilém, který má už za sebou stejnou zkušenost jako prožíváš nyní, a který to dovedl. Zřekl se mezitím i nikotinu a protože jeho život docela změnil svůj obsah, přestaly oba jedy být pro něho pokušením.

Bude to čin skutečné odpovědnosti, který uzdraví Tebe a ukáže cestu také jiným Tvým přátelům. Váš způsob života znepokojuje i Vaše profesory a nevědí si s ním rady, ale doufám, že se v Praze leccos změnil. Jestli na takové rozhodnutí svou vůli a svým odhodláním stačíš, bude to až dosud největším činem a projevem té pravé solidarity, kterou jsi povinen svému okolí a především svým rodičům, které tím osvobodíš od úzkosti a bezmocné bolesti, s nimiž sledují Tvůj život po celou dobu, co žiješ v Praze. Je to základní podmínka, aby ses na to nynější místo už nevrátil, a vstoupil do své dospělosti a odpovědnosti.

Někdo mi vyprávěl o fantiškánském řeholníku, jehož mají Vaši katoličtí kolegové jako pomocníka a zpovědníka ve svém konviktu, že jím jako nezbytný základ a oporu svého vnitřního řádu a kázně uložil řád vnější, založený na závazném rozvržení celodenního času. Je to velmi dobrá rada také pro Tebe a Tvé kamarády, když nejste sto pochopit křesťanskou svobodu, jak ji chápala reformace. Učinte ten řád poslušnosti vlastním řádem tím, že z litery Zákona ji učiníte řádem vlastního srdce nakloněného k Bohu a lidem. Řadě generací, mezi než, jak víš, patří čelné místo Tvému dědečkovi, to bylo samozřejmé. Když to v chaosu dnešního světa pro Vás samozřejmost ztratilo, musíte ji pro sebe vybojovat znova.

Milý Jiří, život je složitá a obtížná věc, hlavně ve Vašich letech, když dovedete myslet hlavou, ale ne srdcem, a proto přinášíte sobě i jiným tolik bolestí. Bylo tomu tak v životě minulých generací a u Vaší je zase všechno složitější, když dřívější vnější opory ztratily svoji váhu, z dřívějších autorit se ztratilo všechno a musíte začínat od začátku. Váš instinkt po vnitřní sebezáchově Vás přivedl k teologii, chcete uznávat věčné pravdy a nedovedete je spojit s pravdami každodenními. Ta solidarita je dobré řešení, ale právě pro ni je potřebí zdraví, které dává jasného ducha a dost sil, abyste ze sebe dovedli udělat odpovědné muže, kteří unesou břemeno druhých. Máš před sebou plno práce. Zvaž toto psaní, posuď obstojí-li sub specie Verbi Divini a svůj slib obrať k Horám, odkud by Ti přišla pomoc. Pán Bůh Ti pomáhej! K.

+++

DOPIS MILOŠE REJCHRTA Jiřímu Šimsovi

Pátek, 13.3.86

Milý Jirko,

byl jsem potěšen, ba až vyznamenán, že sis na mne vzpomněl právě Ty a právě za současných osobních okolností. Píšeš o hrozném, úplně hrozném vzťaku, jenž však přece jen není asi plynne povahy, neboť tlak v plynech se šíří všemi směry rovnoměrně, zatímco Tvůj vztek (tak to exegetuji) je intencionálně vztažen k určitému předmětu (filosofové nechť prominou svévolné zacházení s terminologií), jinak řečeno, a to Tvými slovy, máš vztek na rodiče. Ptáš se, zda náhodou nevím, co s tím vztekem dělat. Náhodou nevím. Peč přečetl jsem si o vzteku dva texty (Řím. 12,19 a Ef. 4,26) a porozuměl jim asi takto:

Apoštol zakazuje hřešit, avšak radí (ba přímo imperativně - ORGIZESTHE -) hněvati se, mít vztek. Asi totéž znamená, že máme dát "místo hněvu" (TOPON TĚ ORGÉ), tj. mít pro vztek narychstaný prostor, as vymezený a ohraničený, jakž termín "topos" napovídá. Tedy řádný a po-

slušný písmák nejenže má vztek, nýbrž chápe ho jako povinnost. Už tím ztrácí k vzteku bezprostřední, trochu zamilovaný vztaj: povinnost plníme, ale nekocháme se v ní.

Dále je nutno vztek náležitě opečovávat a nedovolit např. aby nad ním (EPI PARORGISMO) zapadlo slunce. Z čehož plyne logicky, že navztekaný člověk má západ slunce všemožně i pod všelijakými záminkami, zdržovat a zpomalovat. Pěstitel vzteku, má-li na to (co do peněz a výjezdních doložek), též může uchýlit se do krajín polárního dne. Avšak z naznačeného plyne, že řádné pěstění vzteku je záležitost nesmírně náročná; tudíž se nabízí řešení čestně se s pěstitelstvím vzteku rozejít a pěstovat jiné hobby.

Až zase začneš skákat přes kaluže, stav se co nejdřív!

Ahoj

Miloš

+++

Blues, jo blues
blues zavřenecj dveří
blues mříží za okny
přiď Bože, ty v Kristu
rozrať klády
otevři dveře zavřené
dej nám svoje POKOJ VÁM

JiŠ

16.2.1986

+++

VEČER CHCI PŘEMEJŠLET O BOHU

1. Večer chci přemejšlet o Bohu
hledám furt tu správnou polohu
ouvej teď mě bolí noha
takhle nejde hledat Boha
nemám furt tu správnou polohu

2. Našel jsem teď lepší polohu
abych moh přemejšlet o Bohu
sotva začnu hledat Boha
hned mě tlačí druhá noha
večer já přemejšlet nemohu

3. Po rádnou budí mě telefon
ke rtům svým přiblížím mikrofón
dnes to nejde Bohoušku
dnes jdu totiž na zkoušku
dneska ne až jindy Bohoušku

4. Zkoušku mám teď zdárně za sebou
nechci už vidět noc nad sebou
zvládnul jsem to s podivem
nutno zapít to pivem
zbytek dne máme teď před sebou

5. Pivo toť nápoj je lahodný
a já přec člověk jsem nehodný
hříchu člověk neodolá
ale hřích ten spíš ho zdolá
pivo toť nápoj je záhadný

6. Zase jsem teď hříchu podlehl
nejradši bych někde ulehl
seknul sebou do trávy
to by bylo to pravý
nejradši bych někam utekl

7. Navěčer vracím se vožralý
reakce mám teď nák pomalý
ještě bych moh upadnout
radši bych měl zalehnout
taky jsem poněkud ospalý

8. Mysl se pomalu probouzí
svědomí mě trochu popouzí
copak tohle zase bylo
pořád musíš chlastat pivo
přemejšlej o sobě ožralo

9. A tak chci přemejšlet o Bohu
hledám furt tu správnou polohu
ouvej jak mě bolí hlava
život není žádná sláva
nemám holt tu správnou polohu

JaS (Pup)

+++

Římanům 12, 17-21

"Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mejte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechte se odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud (hněv), neboť je psáno" "Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán". Ale také: "Jestliž máš tyj nepřítel, hleď, navat ho, a má-li šizeň, dej mu pít; tím ho, aš
bíš a přivedeš k lřstosti." Nedej se přemoci zlem, ale přemáhá ho."